

מ"ת 60617/02/16 - ע' פ' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 60617-02-16 מדינת ישראל נ' פ'(עציר)
תיק חיצוני: 80534/2016

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
המבקש	ע' פ'
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש לביטול מעצר הבית בו הוא נתון.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. המבקש הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, והדיון בתיק העיקרי קבוע ליום 12.9.16, לאחר שיתקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו של המבקש.

המבקש שוחרר בתנאים מגבילים כבר ביום 2.3.16. תנאים אלו כללו בין היתר מעצר בית מלא. ביום 22.5.16 הוגשה בקשה מטעם המבקש לעיון חוזר בהחלטת השחרור, באופן שהמבקש יוכל לצאת לעבודה. בהחלטתי מיום 1.6.16 נעתרתי לבקשה, בהסכמת המשיבה, ולמבקש התאפשר לצאת לעבודה משך שישה ימים בשבוע, משעות הבוקר המוקדמות עד שעות הערב.

בחלוף כחודש וחצי הוגשה הבקשה הנוכחית. בהסכמת המשיבה, הוריתי על תסקיר מעצר משלים. שירות המבחן ציין כי המתלוננת אינה חוששת מהמבקשת ולא חשה איום מפניו, וכי על אף הקרבה הגיאוגרפית בין מקום השניים, המבקש שומר על התנאים המגבילים ולא יוצר קשר עם המתלוננת. עם זאת, צוין כי חלה הרעה בין המבקש לבין המתלוננת (על רקע הסדרי ראייה של הילדים). עוד צוין, כי המבקש נמצא בראשיתו של הליך טיפולי. שירות המבחן העירך כי רמת הסיכון הנשקפת מן המבקש - נמוכה. לפיכך המליץ שירות המבחן לבטל את מעצר הבית הלילי, אך להתנות כל יציאה מן הבית בליווי על ידי אחד המפקחים.

ב"כ המבקש ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, וטען כי מאז ההחלטה הקודמת - השתנו הנסיבות, ומעצר הבית אינו משרת כל תכלית.

ב"כ המשיבה התנגד להקלה נוספת בתנאי שחרורו של המבקש. נטען, כי אין שינוי נסיבות ואף לא חלף זמן ניכר ממועד ההחלטה הקודמת. אף אין צפי להתמשכות של ההליכים שכן ביום 12.9.16 צפוי להתקיים דיון בהליך העיקרי לאחר שיתקבל תסקיר לעניין העונש.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן בעניינו של המבקש - נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, שלוש עילות מנויות בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), המצדיקות פניה בבקשה לעיון חוזר: שינוי בנסיבות, גילוי עובדות חדשות, או חלוף זמן ניכר מעת ההחלטה הקודמת.

בעניינינו, אין חולק כי לא התגלו עובדות חדשות, אשר לא עמדו לנגד עיני בית המשפט והצדדים בעת שניתנה ההחלטה ביום 1.6.16, בה התקבלה בקשה קודמת של המבקש לעיון חוזר ולשינוי תנאי שחרורו של המבקש ממעצר.

לעניין שתי העילות האחרות - יצוין כי בבקשה לעיון חוזר ניתן משקל לעילה של חלוף הזמן (ר' סעיף 8 לבקשה, ור' גם סעיף 16 לבקשה), אלא שבדיון בפני אתמול הוסט הדגש לעילה של שינוי נסיבות. ואכן, בצדק זנח ב"כ המבקש את טענתו בדבר חלוף הזמן. סעיף 52 לחוק המעצרים נוקט בלשון "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". דומני כי הגיונם של דברים מחייב את המסקנה, כי "מעת מתן ההחלטה" משמע ההחלטה האחרונה בה נדונו תנאי המעצר/שחרור - ולא מעת מתן החלטת השחרור. בעניינו של המבקש - ההחלטה האחרונה ניתנה ביום 1.6.16. לשיטתי, אין המדובר ב"זמן ניכר" המצדיק עיון חוזר בהחלטה. לעניין זה ר' למשל:

בש"פ 1243/16 **ביראת נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 10.3.2016).

בש"פ 4497/15 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 2.7.2015)

בש"פ 5695/10 **כחלול נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 19.8.2010)

בש"פ 4314/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 23.6.2010).

לעניין שינוי הנסיבות - לא מצאתי כי עילה זו מתקיימת בעניינו של המבקש. המבקש כאמור הורשע. חזקת החפות אינה עומדת לו עוד. הדיון בעניינו קבוע בעוד כחודש ימים לשמיעת טיעונים לעונש, דהיינו ההליך לא צפוי להימשך עוד זמן רב. אף נתון זה יש לקחת בחשבון. שירות המבחן ציין אמנם כי המתלוננת אינה חוששת מהמשיב, אך בכך אין כל חדש (נושא זה עלה כבר בתסקיר המעצר שניתן בעניינו של המבקש בחודש אפריל). שירות המבחן העריך כי המסוכנות הנשקפת מן המבקש נמוכה - ואף בכך אין חדש, וזו הייתה נקודת המוצע לבקשה הקודמת לעיון חוזר, ולהחלטתי מיום 1.6.16. מהתסקיר עולה כי המבקש עושה צעדים ראשונים בכל הנוגע לטיפול, ושירות המבחן העריך כי המבקש מצוי "בשלב ראשוני ביותר של הליך טיפולי". בין המבקש לבין המתלוננת חלה הרעה ביחסיהם, אשר נסובה על המפגש עם

ילדיהם המשותפים. בשקלול של סך נתונים אלו, איני סבור כי נוצרה "מסה קריטית" המכריעה את הכף לטובת ביטול מעצר הבית, בו שוהה המשיב. אכן, בצדק מציין ב"כ המבקש כי מעצר הבית פוגע בחירותו של אדם. ואולם יש לזכור, כי אך לפני כחודשיים הותר למבקש, לבקשתו לצאת לעבודה, משך 14 שעות ביממה בימים א'-ה', ולמשך 9 שעות ביום ו'. דומני כי באיזון הכולל - אין מקום לעת הזו לשינוי נוסף בתנאי השחרור.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ו, 10 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.